

Ä

EN KINES UTE PÅ ÄFVENTYR.

AF

JULES VERNE.

ÖFVERSÄTTNING FRÅN FRANSKAN

AF

C. A. SWAHN.

— 33200 —

STOCKHOLM
OSCAR L. LAMMS FÖRLAG.

Norrköping 1879. M. W. Wallberg & Comp. Boktrycker

FORSTA KAPITLET.

Hvari de handlande personernas personlighet och nationalitet småningom träda i dagen.

"Man får i alla fall medge att lifvet har godt att bjuda på!" utbrast en af gästerna, hvilken med ena armen stödde sig på karmen af en stol med ryggstöd af marmor, under det han knaprade på en kanderad neckrosrot.

"Och ondt också!" svarade mellan två hostanfall en annan, som hade varit nära att qväfvas af spetsen på en delikat hajfena.

"Låtom oss vara filosofer!" sade nu en äldre person, hvars näsa uppbar ett par ofantliga glasögon med stora glas, som voro infattade i träbågar. "I dag löper man fara att qväfvas, och i morgon förgår allt såsom de ljufliga klunkarna af denna nektar. Sådant är lifvet på det hela taget!"

Sedan denne medgörlige epikuré sagt detta, tömde han ett glas ypperligt ljumt vin, hvarifrån en lätt ånga långsamt uppsteg ur en tekanna af metall.

"Hvad mig beträffar", inföll en fjerde gäst, "skall tillvaron synas mig ganska antaglig från det ögonblick man gör ingenting och blir i tillfälle att göra ingenting!"

"Misstag!" invände den femte. "Lyckan ligger i studiet och arbetet. Att förvärfva den möjligast största mängd kunskaper, det är att söka göra sig lycklig!"

"Och att få klart för sig, att när allt kommer omkring, vet man ingenting!"

"Är detta inte vishetens begynnelse?"

"Och hvad är dess slut?"

"Visheten har intet slut!" svarade mannen med glasögonen filosofiskt. "Att ha sundt förnuft skulle vara den högsta tillfredsställelsen!"

Den förste gästen vände sig nu omedelbart till värden, hvilken satt vid bordets öfre ända, d. v. s. på den sämsta platsen, såsom höflighetens lagar fordrade.

Likgiltig och tankspridd, lyssnade denne utan att säga något till samspråket *inter pocula*.

"Hör på! Hvad säger vår värd om dessa allvarsamma dispyter? Finner han i dag tillvaron god eller dålig? Är han för eller emot?"

Värden knäckte vårdslöst några vattenmelonkärnor; han nöjde sig med att i stället för svar föraktfullt skjuta fram läpparna såsom en man, den der icke tyckes intressera sig för något.

"Bah!" sade han.

Detta ord är företrädesvis de likgiltigas. Det säger allt och ingenting. Det fins i alla språk och bör upptagas i alla jordklotets lexika. Det är en artikulerad grimas.

De fem gästerna, som denne lefnadströtte herre bjudit till sitt bord, ansatte honom nu med bevis, hvar och en till fördel för sin sats.

Man ville nödvändigt höra hans tanke. Han vägrade i början att svara och slutade med att försäkra att lifvet hade hvarken godt eller ondt att bjuda på. Enligt hans åsigt var det en temligen värdelös uppfinning, som på det hela taget skänkte föga glädje.

"Skall detta vara vår vän!"

"Kan han tala så, han, hvars sömn ännu aldrig störts en minut!"

"Och ehuru han är ung!"

"Ung och välmående!"

"Välmående och rik!"

"Mycket rik!"

"Mer än mycket rik!"

"Kanske allt för rik!"

Dessa invändningar hade korsat hvarandra såsom fyrverkeripetarder utan att ens kunna framlocka ett leende i värdens likgiltiga ansigte. Han hade njöt sig med en lätt axelryckning såsom en person, den der, vore det också blott för en timme, aldrig kunnat förmå sig att bläddra i sitt eget lifs bok, hvars första blad han ej ens skurit upp.

Och dock räknade denne likgiltige man på sin höjd trettioett år, njöt en förträfflig helsa, hade en stor förmögenhet, hans själ var icke utan odling, hans förstånd höjde sig öfver medelmåttan, och han egde slutligen allt hvad som fattas så många andra för att kunna räknas till denna världens lycklige.

Hvarför var han det då icke?

Hvarför?

Filosofens allvarliga stämman hördes nu, och talande såsom en den antika korens ledare, sade han:

"Min vän, du är inte lycklig här nere; det kommer sig deraf att din lycka hittills endast varit negativ. Det kommer sig deraf att det är med lyckan som med helsan. För att kunna njuta deraf måste man någon tid ha varit i saknad af den. Men du har aldrig varit sjuk... Jag säger därför: du har aldrig varit olycklig, det är just det, som fattas i ditt lif. Hvem kan uppskatta lyckan, om olyckan aldrig hemsökt honom, vore det också blott för ett ögonblick!"